

امیر عبدالواحدسات

سونامی دهشتناک فقر

افغانستان در معرض سقوط اقتصادی و وقوع فاجعه بشری بیسابقه قرار دارد. بر این حقیقت تلخ و جانکاه تمام مجامع بینالمللی همه روزه هشدار می‌دهند. سر منشی سازمان ملل متحد دیروز اخطار داد، که:

در صورت عدم اقدام سریع، مردم زیاد می‌میرند و (۲۳) میلیون انسان در معرض قحطی هولناک قرار دارد.

گزارش داد که در یک ماه گذشته (۱۳۵) کودک از اثر (Save the Children) موسسه سینه بغل به هلاکت رسیده اند.

ما در احوال شاهد این اخبار غم‌انگیز هستیم که.

بیشتر از نود فیصد مردم در مرز فقر قرار دارند و در بسیاری محلات والدین مجبور به فروش فرزندان شان گردیده‌اند.

بدین ترتیب فرق طبقاتی بیک خلیج خوفناک مبدل و هست و بود جامعه را به مخاطره انداخته است. از چنین تراژیدی مصیبت‌افزین تاریخ در زمانی صحبت مینماییم که.

فقط یک فی صد اقلیت منفور تاجران دین (دین فروشان)، دکانداران قوم (قوم فروشان)، تیکه داران «جهاد و مقاومت» و جلابان بی‌ازرم سیاسی باملیارد ها دالردزدی بیت المال به زندگی افسانوی و فرعون‌ی شان دوام می‌دهند

محرور، مظلوم و فراموش شده افغانستان: «و» اقوام

فقرا «قوم» -

- «قوم» گرسنگان

- «قوم» شهدا

- «قوم» معلولین

- «قوم» بیوه ها

- یتیمان «قوم» -

معتادان «-» قوم

مهاجران «قوم» -
- «قوم» بیجا شده گان
بیکاران «-» «قوم»
قوم «زنان تحت ستم» -
قوم «جوانان» -

... -
این «اقوام» کشور که از یکتعداد شان، نام گرفته شد، «تاجر»، «دکاندار» و «تیکه» و «دار» ندارند به همین دلیل، نه در «شرکت سهامی طراز جهادی - طالبی و مافیایی کلیتوکراسی دیروز سهم داشتند و نه در «ملا کراسی» طالبان دینفع اند.
رنجهای بیکران خلق «دم میزدند با» جالب است که تعداد از مدعیان کاذب روشنگری که از تنزیل در سطح قوم و زبان محرومان را فراموش و برای قباحت زدایی طالب و تنظیم قشقه تازه مینمایند و تعداد ازین خام اندیشان در راستای امیال استخباراتی بیرونی تجزیه طلب شده (Intellectual masturbation) اند و احوال ناگوارروانی شانرا بحساب پسیکانالیسم فروید، در استمنافکری بازتاب می‌دهند.
در حالیکه حق حیات و زندگی اکثریت نفوس افغانستان در معرض نابودی قرار دارد، رییس الوزرای طالبان، چاره انرا به خداوند حواله می‌دهد و طالبان به ریش مردان و چادر زنان چسبیده اند و فراموش نموده اند که پیغمبر بزرگ اسلام، فقر را دروازه کفر خوانده است.
جامعه جهانی «و در راس دولت ایالات متحده امریکا که تراژیدی ما محصول عملکرد» آنان است، با وعده های سر خرمن به «زخم خونین» ما نمک پاشی مینماید و تمام مسؤلیت شان در قبال افغانستان و افغانان را در بازهای استخباراتی و (Moral obligation) اخلاقی به اصطلاح دولت همه شمول خلاصه ساخته اند.
ایسم «و رسمیکه» در چنین احوال اسفبار، فرزندان صادق وطن در هر کجاییکه اند و به هر تعلق داشته و دارند، باید صدای نعل خسته مادر وطن و فریاد مردم مظلوم را بلند و بحیث مدعی العموم طفل یتیم و زن بیوه و فقیران دادخواهی نمایند، تا درفش انسان و انسانستان وجدان بیدار بشریت را بخاطر صدای انسانیت به عظیم ترین فاجعه انسانی تاریخ جلب نماید.

با حرمت